

Propozycje Konfederacji Lewiatan dotyczące możliwości deregulacji i usunięcia barier prowadzenia biznesu elektronicznego związanych z ograniczeniami zastosowania komunikacji elektronicznej i płatności bezgotówkowych (Paperless / Cashless Poland – Od papierowej do cyfrowej Polski)

Propozycje zmian dotyczące zmian wybranych ustaw

1. Prawo telekomunikacyjne

Kluczowe w pierwszym etapie wydają się zmiany rozwiązań zwłaszcza w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych, a w szczególności sama forma umowy oraz obowiązki informacyjne w tym zakresie. Proponuje się, aby w pierwszej kolejności operator telekomunikacyjny mógł zawierać umowy z wykorzystaniem form przewidzianych w ustawie Kodeks cywilny, a ponadto korzystać, w kontakcie z Abonentem przede wszystkim z drogi elektronicznej, czy innych środków porozumiewania się na odległość, chyba że Abonent zażąda komunikowania się z nim wyłącznie na piśmie.

Od dawna wątpliwości budzi chociażby kwestia wysyłania do klientów korespondencji papierowej, często bez możliwości dokonania wyboru w tej kwestii przez samego klienta. W ocenie branży telekomunikacyjnej również klienci są zainteresowani korzystaniem w kontaktach z dostawcami usług z nowoczesnych, elektronicznych środków komunikacji.

Podstawowa zmiana, która powinna być wprowadzona jak najszybciej, dotyczy art. 56 ustawy Prawo telekomunikacyjne, który powinien przewidywać możliwość zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych w formie dokumentowej. Za tą zmianą w ocenie branży telekomunikacyjnej powinny iść konsekwentne zmiany w ustawie Prawo telekomunikacyjne w zakresie formy komunikowania się z abonentami drogą elektroniczną lub za pomocą środków porozumiewania się na odległość, a dopiero na żądanie abonenta, tradycyjną drogą pocztową (papierową). Przedstawiciele branży telekomunikacyjnej zrzeszeni w Konfederacji Lewiatan przedstawiają poniżej wstępną propozycję zmian legislacyjnych, które należałoby wprowadzić do ustawy Prawo telekomunikacyjne. Poniższe propozycje jesteśmy gotowi szczegółowo omówić i doprecyzować w toku dalszych prac z Ministerstwem.

Odpowiednie zmiany w zakresie przepisów PT w Dziale III, Rozdział 1 tj. „Świadczenie usług telekomunikacyjnych użytkownikom końcowym” (Art. 56, 59, 60, 60a, 60b, 61, 70 oraz 80) zaznaczono na czerwono:

Art. 56.

1. Świadczenie usług telekomunikacyjnych odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

2. Umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawiera się w formie pisemnej, ~~lub~~ elektronicznej ~~za pomocą formularza udostępnionego na stronie internetowej dostawcy usług lub dokumentowej.~~ Wymóg formy pisemnej, ~~lub~~ elektronicznej lub dokumentowej nie dotyczy umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawieranej przez dokonanie czynności faktycznych obejmujących w szczególności umowy o świadczenie usług przedpłaconych świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej, publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczonych za pomocą aparatu publicznego lub przez wybranie numeru dostępu do sieci dostawcy usług.

3. Umowa o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, wymagająca formy pisemnej, ~~lub~~ elektronicznej lub dokumentowej, powinna, z zastrzeżeniem ust. 5, w jasnej, zrozumiałej i łatwo dostępnej formie określać w szczególności:

- 1) strony umowy, w tym nazwę (firmę), adres i siedzibę dostawcy usług;
- 2) świadczone usługi ze wskazaniem elementów składających się na opłatę abonamentową;
- 3) termin oczekiwania na przyłączenie do sieci lub termin rozpoczęcia świadczenia usług;
- 4) okres, na jaki została zawarta umowa, w tym minimalny okres wymagany do skorzystania z warunków promocyjnych;
- 5) pakiet taryfowy, jeżeli na świadczone usługi obowiązują różne pakiety taryfowe;
- 6) sposób składania zamówień na pakiety taryfowe oraz dodatkowe opcje usługi;
- 7) sposoby dokonywania płatności;
- 8) okres rozliczeniowy;
- 9) tryb i warunki dokonywania zmian umowy oraz warunki jej przedłużenia i rozwiązania;
- 10) ograniczenia w zakresie korzystania z udostępnionych abonentowi przez dostawcę usług telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, o ile zostały one wprowadzone przez dostawcę usług lub na jego zlecenie;
- 11) dane dotyczące funkcjonalności świadczonej usługi obejmujące informacje:
 - a) czy zapewniane są połączenia z numerami alarmowymi,
 - b) czy gromadzone są dane o lokalizacji telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, z którego wykonywane jest połączenie,
 - c) o wszelkich ograniczeniach w kierowaniu połączeń do numerów alarmowych,
 - d) o wszelkich ograniczeniach w dostępie lub korzystaniu z usług i aplikacji,

e) o procedurach wprowadzonych przez dostawcę usług w celu pomiaru i organizacji ruchu w sieci, aby zapobiec osiągnięciu lub przekroczeniu pojemności łącza, wraz z informacją o ich wpływie na jakość świadczonych usług,

f) o działaniach, jakie dostawca usług jest uprawniony podejmować w związku z przypadkami naruszenia bezpieczeństwa lub integralności sieci i usług;

12) dane dotyczące jakości usług, w szczególności minimalne oferowane poziomy jakości usług, w tym czas wstępnego przyłączenia, a także inne parametry jakości usług, jeżeli zostały określone przez Prezesa UKE na podstawie art. 63 ust. 2a;

13) sposoby informowania abonenta o wyczerpaniu pakietu transmisji danych w przypadku usługi dostępu do sieci Internet świadczonej w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej oraz o możliwości bieżącej kontroli stanu takiego pakietu przez abonenta;

14) zakres usług serwisowych oraz sposoby kontaktowania się z podmiotami, które je świadczą;

15) zakres odpowiedzialności z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, wysokość odszkodowania oraz zasady i terminy jego wypłaty, w szczególności w przypadku gdy nie został osiągnięty określony w umowie poziom jakości świadczonej usługi;

16) zasady, tryb i terminy składania oraz rozpatrywania reklamacji;

17) informację o polubownych sposobach rozwiązywania sporów;

18) sposób uzyskania informacji o aktualnym cenniku usług oraz kosztach usług serwisowych;

19) zasady umieszczenia danych abonenta w spisie abonentów w przypadku umowy dotyczącej świadczenia usług głosowych;

20) sposób przekazywania abonentowi informacji o zagrożeniach związanych ze świadczoną usługą, w tym o sposobach ochrony bezpieczeństwa, prywatności i danych osobowych;

21) wszelkie opłaty należne w momencie rozwiązania umowy, w tym warunki zwrotu telekomunikacyjnych urządzeń końcowych ze wskazaniem, na czyj koszt zwrot ma nastąpić.

4. Umowa o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej poza elementami, o których mowa w ust. 3, powinna określać numer przydzielony abonentowi, a w przypadku przyłączenia do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej - także adres zakończenia sieci.

4a. W przypadku konsumenta początkowy okres obowiązywania umowy określony w umowie, o której mowa w ust. 1, zawieranej z danym dostawcą usług na czas określony nie może być dłuższy niż 24 miesiące.

4b. Dostawca usług zapewnia użytkownikowi końcowemu możliwość zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych również na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

5. Dane, o których mowa w ust. 3 pkt 6-8 i 10-21, na podstawie wyraźnego postanowienia umowy, mogą być zawarte w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.

6. Dostawca usług może umożliwić abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, ~~lub~~ elektronicznej lub dokumentowej zmianę warunków umowy, o których mowa w ust. 3 pkt 2 i 4-7, za pomocą środków porozumiewania się na odległość, w szczególności telefonicznie lub przy użyciu poczty elektronicznej lub faksu. Dostawca usług obowiązany jest jednak utrwalić oświadczenie abonenta złożone w sposób określony w zdaniu pierwszym i przechowywać je do końca obowiązywania umowy na zmienionych warunkach i udostępniać jego treść abonentowi na jego żądanie, zgłoszone w szczególności w trakcie postępowania reklamacyjnego. W przypadku zmiany warunków umowy dokonanej telefonicznie powinna być utrwalona cała rozmowa. Jednocześnie dostawca usług obowiązany jest do potwierdzenia abonentowi faktu złożenia oświadczenia o zmianie warunków umowy oraz jego zakresu i terminu wprowadzenia zmian w terminie ustalonym z abonentem, ale nie później niż w ciągu jednego miesiąca od dnia zlecenia zmiany. Abonentowi przysługuje prawo odstąpienia od dokonanej zmiany warunków umowy, bez podania przyczyn, poprzez złożenie oświadczenia w formie pisemnej w terminie 10 dni od dnia otrzymania potwierdzenia. Do zachowania tego terminu wystarczy wysłanie oświadczenia przed jego upływem.

6a. Potwierdzenie, o którym mowa w ust. 6, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza drogą elektroniczną na wskazany przez abonenta w tym celu adres poczty elektronicznej lub za pomocą podobnego środka porozumiewania się na odległość. Potwierdzenie powinno zawierać:

- 1) treść zmiany warunków umowy dokonanej za pomocą środków porozumiewania się na odległość lub w przypadku, gdy treść zmiany ze względu na jej objętość utrudniać będzie abonentowi zapoznanie się z nią - odesłanie do miejsca na stronie internetowej dostawcy, gdzie abonent może się z nią zapoznać;
- 2) informację o złożeniu przez abonenta oświadczenia o zmianie warunków umowy oraz jej zakresie i terminie wprowadzenia tych zmian.

6b. W przypadku braku możliwości dostarczenia potwierdzenia, o którym mowa w ust. 6, w sposób określony w ust. 6a lub na żądanie abonenta dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza potwierdzenie w formie pisemnej.

7. Abonentowi nie przysługuje prawo odstąpienia od dokonanej zmiany warunków umowy, o którym mowa w ust. 6, jeżeli dostawca usług, za zgodą abonenta, rozpoczął świadczenie usług zgodnie ze zmienionymi warunkami umowy.

8. W razie braku potwierdzenia abonentowi faktu złożenia oświadczenia o zmianie warunków umowy oraz jego zakresu i terminu wprowadzenia zmian, o których mowa w ust. 6, termin, w którym abonent może odstąpić od dokonanej zmiany warunków umowy, wynosi trzy miesiące i liczy się od dnia złożenia

oświadczenia o zmianie warunków umowy. Jeżeli jednak abonent po rozpoczęciu biegu tego terminu otrzyma potwierdzenie, termin ulega skróceniu do 10 dni od dnia otrzymania tego potwierdzenia.

9. Do zmiany warunków umowy w trybie, o którym mowa w ust. 6, nie stosuje się art. 60a.

Art. 59.

1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych określający w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dane, o których mowa w art. 56 ust. 3 pkt 6-8 lub 10-21, jest obowiązany podać ten regulamin do publicznej wiadomości poprzez publikację na swojej stronie internetowej i dostarczać nieodpłatnie abonentowi wraz z umową o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, a także na każde jego żądanie, w formie pisemnej, ~~lub drogą elektroniczną lub za pomocą podobnego środka porozumiewania się na odległość elektronicznej.~~

2. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dla abonentów niebędących stroną umowy zawartej w formie pisemnej, ~~lub elektronicznej lub dokumentowej~~ jest obowiązany do określenia zakresu i warunków wykonywania usług telekomunikacyjnych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych oraz podania tego regulaminu do publicznej wiadomości.

3. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest obowiązany do przedłożenia regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych Prezesowi UKE, na każde jego żądanie, w terminie przez niego określonym.

Art. 60.

Regulamin świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych niewymagających zawarcia umowy w formie pisemnej, ~~lub elektronicznej lub dokumentowej za pomocą formularza udostępnionego na stronie internetowej dostawcy usług~~ powinien określać w szczególności:

- 1) nazwę (firmę), adres i siedzibę dostawcy usług;
- 2) świadczone usługi ze wskazaniem elementów składających się na opłatę za świadczenie usług;
- 3) standardowe warunki umowy, w tym wskazanie minimalnego czasu trwania umowy, jeżeli taki został określony;
- 4) sposoby dokonywania płatności;
- 5) ograniczenia w zakresie korzystania z udostępnionych abonentowi przez dostawcę usług telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, o ile zostały one wprowadzone przez dostawcę usług lub na jego zlecenie;
- 6) dane dotyczące funkcjonalności świadczonej usługi obejmujące informacje:

- a) czy zapewniane są połączenia z numerami alarmowymi,
 - b) czy gromadzone są dane o lokalizacji telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, z którego wykonywane jest połączenie,
 - c) o wszelkich ograniczeniach w kierowaniu połączeń do numerów alarmowych,
 - d) o wszelkich ograniczeniach w dostępie lub korzystaniu z usług i aplikacji,
 - e) o procedurach wprowadzonych przez dostawcę usług w celu pomiaru i organizacji ruchu w sieci, aby zapobiec osiągnięciu lub przekroczeniu pojemności łącza, wraz z informacją o ich wpływie na jakość świadczonych usług,
 - f) o działaniach, jakie dostawca usług jest uprawniony podejmować w związku z przypadkami naruszenia bezpieczeństwa lub integralności sieci lub usług;
- 7) dane dotyczące jakości usług, w szczególności minimalne oferowane poziomy jakości usług, w tym czas wstępnego przyłączenia, a także inne parametry jakości usług, jeżeli zostały określone przez Prezesa UKE na podstawie art. 63 ust. 2a;
- 8) sposoby informowania abonenta o wyczerpaniu pakietu transmisji danych w przypadku usługi dostępu do sieci Internet świadczonej w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej oraz o możliwości bieżącej kontroli stanu takiego pakietu przez abonenta;
- 9) zakres usług serwisowych oraz sposoby kontaktowania się z podmiotami, które je świadczą;
- 10) zakres odpowiedzialności z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, wysokość odszkodowania oraz zasady i terminy jego wypłaty;
- 11) zasady, tryb i terminy składania oraz rozpatrywania reklamacji;
- 12) sposób uzyskania informacji o aktualnym cenniku usług oraz kosztach usług serwisowych;
- 13) zasady umieszczenia danych abonenta w spisie abonentów w przypadku umowy dotyczącej świadczenia usług głosowych;
- 14) sposób przekazywania abonentowi informacji o zagrożeniach związanych ze świadczoną usługą, w tym o sposobach ochrony bezpieczeństwa, prywatności i danych osobowych;
- 15) rodzaj działań, które dostawca usług może podjąć w związku z przypadkami naruszenia bezpieczeństwa lub integralności sieci lub usług lub z zagrożeniami i podatnością na takie zagrożenia;
- 16) rekomendowane sposoby zabezpieczenia przez abonenta telekomunikacyjnego urządzenia końcowego.

Art. 60a.

1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych:

1) doręcza ~~na piśmie~~ abonentowi będącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, ~~lub~~ elektronicznej lub dokumentowej treść każdej proponowanej zmiany warunków umowy, w tym określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, drogą elektroniczną lub za pomocą podobnego środka porozumiewania się na odległość, chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 1b,

2) doręcza ~~na piśmie~~ abonentowi niebędącemu stroną umowy zawartej w formie pisemnej, ~~lub~~ elektronicznej lub dokumentowej, który udostępnił swoje dane, o których mowa w ust. 1a, treść każdej proponowanej zmiany warunków umowy określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, drogą elektroniczną lub za pomocą podobnego środka porozumiewania się na odległość, chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 1b, oraz

3) podaje do publicznej wiadomości treść każdej proponowanej zmiany warunków umowy określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych

- z wyprzedzeniem co najmniej jednego miesiąca przed wprowadzeniem tych zmian w życie.

Okres ten może być krótszy, jeśli publikacja aktu prawnego, z którego wynika konieczność wprowadzenia zmian następuje z wyprzedzeniem krótszym niż miesiąc przed jego wejściem w życie lub okres taki wynika z decyzji Prezesa UKE. Jednocześnie abonent powinien zostać poinformowany o prawie wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji tych zmian, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie.

1a. Abonent niebędący stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej ~~na piśmie~~ w celu otrzymywania, w określonych w ustawie przypadkach, informacji i zawiadomień, może udostępnić dane:

1) w przypadku abonenta będącego osobą fizyczną:

a) imię i nazwisko,

b) numer ewidencyjny PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru ewidencyjnego PESEL - nazwę i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość,

c) adres korespondencyjny,

d) adres elektroniczny, w szczególności adres poczty elektronicznej;

2) w przypadku abonenta niebędącego osobą fizyczną:

a) nazwę,

b) ¹⁹ numer identyfikacyjny REGON lub numer identyfikacji podatkowej (NIP), lub numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym lub innym właściwym rejestrze prowadzonym w państwie członkowskim,.

c) siedzibę i adres korespondencyjny,

d) adres elektroniczny, w szczególności adres poczty elektronicznej.

1b. Na żądanie abonenta będącego stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej oraz niebędącego stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej abonenta, który udostępnił swoje dane, o których mowa w ust. 1a pkt. 1 lit. a) – c) lub ust. 1 a pkt. 2 lit. a) – c), dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza treść każdej proponowanej zmiany warunków umowy, w tym określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, drogą elektroniczną na wskazany przez abonenta w tym celu adres poczty elektronicznej lub za pomocą podobnego środka porozumiewania się na odległość na piśmie.

2. W razie skorzystania z prawa wypowiedzenia umowy, o którym mowa w ust. 1, dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych nie przysługuje zwrot ulgi, o której mowa w art. 57 ust. 6, o czym abonent powinien zostać także poinformowany.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, jeżeli konieczność wprowadzenia zmian, o których mowa w ust. 1:

1) wynika bezpośrednio ze zmiany przepisów prawa albo z usunięcia niedozwolonych postanowień umownych;

2) wynika z decyzji Prezesa UKE, o której mowa w art. 63 ust. 2a.

3a. W przypadku, gdy proponowana zmiana warunków umowy określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych wynika bezpośrednio ze zmiany przepisów prawa, powoduje obniżenie cen usług telekomunikacyjnych, dodanie nowej usługi lub wynika z decyzji Prezesa UKE dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych podaje do publicznej wiadomości treść proponowanych zmian, z wyprzedzeniem co najmniej jednego miesiąca przed wprowadzeniem ich w życie. Okres ten może być krótszy, jeśli publikacja aktu prawnego, z którego wynika konieczność wprowadzenia zmian następuje z wyprzedzeniem krótszym niż miesiąc przed jego wejściem w życie lub okres taki wynika z decyzji Prezesa UKE. Jednocześnie abonent powinien zostać poinformowany o prawie wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji tych zmian, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie.

4. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych niezwłocznie informuje ~~na piśmie~~ abonentów będących stroną umowy zawartej w formie pisemnej, ~~lub elektronicznej~~ lub dokumentowej o zmianie nazwy (firmy), adresu lub siedziby dostawcy usług, drogą elektroniczną lub za pomocą podobnego środka porozumiewania się na odległość, chyba że abonent złożył żądanie ~~otrzymywania tych informacji drogą elektroniczną na wskazany przez abonenta w tym celu adres poczty elektronicznej lub za pomocą podobnego środka porozumiewania się na odległość~~, o którym mowa w ust. 1b. Informacja o powyższych zmianach nie stanowi zmiany warunków umowy.

5. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dla abonentów niebędących stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej pisemnej niezwłocznie podaje do publicznej wiadomości informacje o zmianie nazwy (firmy), adresu lub siedziby dostawcy usług. Informacja

o powyższych zmianach nie stanowi zmiany warunków umowy określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.

Art. 60b.

1. Abonent, z wyłączeniem abonenta korzystającego z publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczonych za pomocą aparatu publicznego lub przez wybranie numeru dostępu do sieci dostawcy usług oraz abonenta usług przedpłaconych polegających na rozpowszechnianiu lub rozprowadzaniu programów telewizyjnych drogą naziemną, kablową lub satelitarną, podaje dostawcy usług następujące dane:

1) w przypadku abonenta będącego osobą fizyczną:

a) imię i nazwisko,

b) numer PESEL, jeżeli go posiada, albo nazwę, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, a w przypadku cudzoziemca, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego albo Konfederacji Szwajcarskiej - numer paszportu lub karty pobytu;

2) w przypadku abonenta niebędącego osobą fizyczną:

a) nazwę,

b) numer identyfikacyjny REGON lub NIP lub numer w Krajowym Rejestrze Sądowym albo ewidencji działalności gospodarczej, lub innym właściwym rejestrze.

2. Abonent podaje dane, o których mowa w ust. 1, przy zawieraniu umowy w formie pisemnej, ~~lub~~ elektronicznej lub dokumentowej. Abonent będący stroną umowy o świadczenie usług przedpłaconych w publicznej sieci telekomunikacyjnej podaje dane, o których mowa w ust. 1, dostawcy usług. Dane mogą być podane również drogą elektroniczną albo w inny sposób określony przez dostawcę tych usług.

3. Dostawca usług rozpoczyna świadczenie usług telekomunikacyjnych:

1) nie wcześniej niż po potwierdzeniu zgodności podanych przez abonenta danych z danymi określonymi w ust. 1:

a) pkt 1, zawartymi w dokumencie potwierdzającym tożsamość abonenta będącego osobą fizyczną,

b) pkt 2, zawartymi we właściwym rejestrze albo

2) po podaniu przez abonenta danych określonych w ust. 1 i potwierdzeniu ich drogą elektroniczną przy wykorzystaniu:

a) środków identyfikacji elektronicznej służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym banku krajowego,

b) danych weryfikowanych za pomocą bezpiecznego podpisu elektronicznego weryfikowanego za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu,

c) środków identyfikacji elektronicznej służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym dostawcy usług telekomunikacyjnych, jeżeli dane abonenta zostały już zweryfikowane w związku z inną umową,

d) środków identyfikacji elektronicznej służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym, który spełnia wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 20a ust. 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114 oraz z 2016 r. poz. 352).

4. Potwierdzenia, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, dostawca usług może dokonać również za pośrednictwem osoby trzeciej działającej w imieniu dostawcy usług.

5. Minister właściwy do spraw informatyzacji wskaże, w drodze obwieszczenia, systemy teleinformatyczne zapewniające wiarygodność i autoryzację ich użytkownika, o których mowa w ust. 3 pkt 2 lit. d.

Art. 61.

1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych ustala ceny usług telekomunikacyjnych, o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej.

2. Ceny usług telekomunikacyjnych są ustalane na podstawie przejrzystych, obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów.

3. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych określa w cenniku usług telekomunikacyjnych, zwanym dalej "cennikiem", ceny za przyłączenie do sieci, za usługi, za obsługę serwisową oraz szczegółowe informacje dotyczące stosowanych pakietów cenowych oraz opustów.

4. Cennik jest podawany przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych do publicznej wiadomości oraz jest dostarczany abonentowi, który udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 60a ust. 1a, nieodpłatnie wraz z warunkami umowy lub umową, jeżeli strony zawarły umowę w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej, o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, a także na każde jego żądanie.

5. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych doręcza ~~na piśmie~~ abonentowi, który udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 60a ust. 1a, drogą elektroniczną lub za pomocą podobnego środka porozumiewania się na odległość, chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 5a, oraz podaje do publicznej wiadomości treść każdej proponowanej zmiany w cenniku, z wyprzedzeniem co najmniej jednego miesiąca przed wprowadzeniem tych zmian w życie. Okres ten może być krótszy, jeśli publikacja aktu prawnego, z którego wynika konieczność wprowadzenia zmian następuje z wyprzedzeniem krótszym niż miesiąc przed jego wejściem w życie lub okres taki wynika z decyzji Prezesa UKE. Jednocześnie abonent powinien zostać poinformowany o prawie wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji zmiany

w cenniku, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tej zmiany w życie.

5¹. W przypadku, gdy proponowana zmiana w cenniku wynika bezpośrednio ze zmiany przepisów prawa, powoduje obniżenie cen usług telekomunikacyjnych, dodanie nowej usługi lub wynika z decyzji Prezesa UKE dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych podaje do publicznej wiadomości treść proponowanych zmian, z wyprzedzeniem co najmniej jednego miesiąca przed wprowadzeniem ich w życie. Okres ten może być krótszy, jeśli publikacja aktu prawnego, z którego wynika konieczność wprowadzenia zmian następuje z wyprzedzeniem krótszym niż miesiąc przed jego wejściem w życie lub okres taki wynika z decyzji Prezesa UKE. Jednocześnie abonent powinien zostać poinformowany o prawie wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji tych zmian, przy czym termin na realizację tego prawa nie może być krótszy niż do dnia wejścia tych zmian w życie.

5a. Na żądanie abonenta będącego stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej oraz niebędącego stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej abonenta, który udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 60a ust. 1a pkt. 1 lit. a) – c) lub ust. 1 a pkt. 2 lit. a) – c), dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza treść każdej proponowanej zmiany w cenniku drogą elektroniczną na wskazany przez abonenta w tym celu adres poczty elektronicznej lub za pomocą podobnego środka porozumiewania się na odległość na piśmie.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5 i 5a, abonent powinien zostać poinformowany także o tym, że w razie skorzystania z prawa wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji podwyższenia cen dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych nie przysługuje zwrot ulgi, o której mowa w art. 57 ust. 6.

6a. Przepisu ust. 6 nie stosuje się, jeżeli konieczność wprowadzenia zmiany, o której mowa w ust. 5, następuje na skutek zmiany przepisów prawa.

7. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest obowiązany do przedłożenia cennika Prezesowi UKE, na każde jego żądanie, w terminie przez niego określonym oraz każdorazowo po dokonaniu zmian w cenniku.

Art. 70.

W przypadku zmiany miejsca zamieszkania, siedziby lub miejsca wykonywania działalności, abonent będący stroną umowy zawartej w formie pisemnej, ~~lub~~ elektronicznej lub dokumentowej z dostawcą usług zapewniającym przyłączenie do publicznej sieci telekomunikacyjnej operatora, wykorzystujący przydzielony numer należący do planu numeracji krajowej, może żądać przeniesienia przydzielonego numeru w ramach istniejącej sieci tego samego operatora na obszarze:

1) o tym samym wskaźniku obszaru geograficznego - w przypadku numerów geograficznych;

2) całego kraju - w przypadku numerów niegeograficznych.

Art. 80.

1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza abonentowi nieodpłatnie z każdą fakturą podstawowy wykaz wykonanych usług telekomunikacyjnych zawierający informację o zrealizowanych płatnych połączeniach z podaniem, dla każdego typu połączeń, liczby jednostek rozliczeniowych odpowiadającej wartości zrealizowanych przez abonenta połączeń.

1a. W przypadku usługi przedpłaconej świadczonej w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej dla abonenta, który ma przydzielony numer oraz udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 60a ust. 1a, podstawowy wykaz wykonanych usług telekomunikacyjnych jest dostarczany na jego żądanie i obejmuje wyłącznie usługi wykonane po złożeniu żądania przez tego abonenta. Pierwszy wykaz jest dostarczany abonentowi w terminie 14 dni od dnia złożenia przez niego żądania, a każdy kolejny w terminie do 10 dnia miesiąca kalendarzowego. Za dostarczenie wykazu może być pobierana opłata w wysokości określonej w cenniku.

2. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza na żądanie abonenta, który ma przydzielony numer, szczegółowy wykaz wykonanych usług telekomunikacyjnych, za który może być pobierana opłata w wysokości określonej w cenniku.

3. Szczegółowy wykaz wykonanych usług telekomunikacyjnych powinien zawierać informację o zrealizowanych płatnych połączeniach, z podaniem, dla każdego połączenia: numeru wywoływanego, daty oraz godziny rozpoczęcia połączenia, czasu jego trwania oraz wysokości opłaty za połączenie z wyszczególnieniem ceny brutto i netto.

4. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza szczegółowy wykaz wykonanych usług telekomunikacyjnych począwszy od odpowiednio bieżącego okresu rozliczeniowego albo miesiąca, w którym abonent złożył ~~pisemne~~ żądanie, do końca okresu rozliczeniowego albo miesiąca, w czasie którego upływa uzgodniony z abonentem termin zaprzestania dostarczania tego wykazu.

5. Wykaz, o którym mowa w ust. 4, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza:

1) ~~w przypadku abonenta będącego stroną umowy pisemnej~~ wraz z fakturą wystawioną za okres rozliczeniowy, którego dotyczy ten wykaz;

2) w przypadku usługi przedpłaconej świadczonej w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej dla abonenta, który ma przydzielony numer oraz udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 60a ust. 1a - pierwszy wykaz jest dostarczany abonentowi w terminie 14 dni od dnia złożenia przez niego żądania, a każdy kolejny w terminie do 10 dnia miesiąca kalendarzowego.

6. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza, na żądanie abonenta, szczegółowy wykaz wykonanych usług telekomunikacyjnych obejmujący:

1) w przypadku abonenta będącego stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej z dostawcą okresy rozliczeniowe poprzedzające nie więcej niż 12 miesięcy okres rozliczeniowy, w którym abonent złożył żądanie;

2) w przypadku abonenta niebędącego stroną umowy zawartej w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej usługi przedpłaconej świadczonej w publicznej sieci telekomunikacyjnej dla abonenta, który udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 60a ust. 1a - okres nie dłuższy niż 12 miesięcy poprzedzających termin złożenia przez abonenta żądania.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, szczegółowy wykaz wykonanych usług telekomunikacyjnych dostarcza się w terminie 14 dni od dnia złożenia żądania przez abonenta.

Konsekwencją powyższych zmian powinny być również adekwatne zmiany w zakresie Działu VII i „Tajemnicy telekomunikacyjnej, w zakresie wprowadzenia podstawy prawnej dla przetwarzania adresu elektronicznego, w szczególności adresu poczty elektronicznej przez dostawcę usług telekomunikacyjnych. Poniżej propozycja takiej zmiany:

Art. 161.

1. Z zastrzeżeniem ust. 2, treści lub dane objęte tajemnicą telekomunikacyjną mogą być zbierane, utrwalane, przechowywane, opracowywane, zmieniane, usuwane lub udostępniane tylko wówczas, gdy czynności te, zwane dalej "przetwarzaniem", dotyczą usługi świadczonej użytkownikowi albo są niezbędne do jej wykonania. Przetwarzanie w innych celach jest dopuszczalne jedynie na podstawie przepisów ustawowych.

2. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest uprawniony do przetwarzania następujących danych dotyczących użytkownika będącego osobą fizyczną:

1) nazwisk i imion;

2) imion rodziców;

3) miejsca i daty urodzenia;

4) adresu miejsca zamieszkania i adresu korespondencyjnego jeżeli jest on inny niż adres miejsca zamieszkania;

5) numeru ewidencyjnego PESEL - w przypadku obywatela Rzeczypospolitej Polskiej;

6) nazwy, serii i numeru dokumentów potwierdzających tożsamość, a w przypadku cudzoziemca, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego albo Konfederacji Szwajcarskiej - numeru paszportu lub karty pobytu;

7) zawartych w dokumentach potwierdzających możliwość wykonania zobowiązania wobec dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych wynikającego z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych;

8) adresu elektronicznego, w szczególności adresu poczty elektronicznej.

3. Oprócz danych, o których mowa w ust. 2, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych może, za zgodą użytkownika będącego osobą fizyczną, przetwarzać inne dane tego użytkownika w związku ze świadczoną usługą, w szczególności numer konta bankowego lub karty płatniczej, a także ~~adres poczty elektronicznej~~ oraz numery telefonów kontaktowych.

Ponadto do ustawy nowelizującej ustawę prawo telekomunikacyjne w powyższym zakresie, należałoby dołączyć także przepisy przejściowe w następującym brzmieniu:

Art. XXX Do umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych i aneksów do takich umów zawartych przed wejściem w życie zmian do art. 60a oraz 61 ust. 5 i 5a ustawy Prawo telekomunikacyjne stosuje się przepisy dotychczasowe.

Odnosząc się do problemów branży telekomunikacyjnej warto również wskazać na nadmiernie rozbudowane obowiązki związane ze sprawozdawczością. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni zmuszeni są do wielokrotnego podawania tego samego lub bardzo podobnego zakresu danych i informacji do różnych organów, co stanowi dla nich znaczące obciążenie i powoduje angażowania cennych zasobów do działań, które nie przekładają się na jakąkolwiek wartość dodaną dla klienta, innowacyjność lub konkurencyjność usług przedsiębiorcy. W ramach podejmowanych przez organy działań mających na celu zminimalizowanie obciążania przedsiębiorców obowiązkami sprawozdawczymi należałoby stworzyć spójny system przekazywania danych do jednego organu, z którego inne organy mogłyby czerpać dane za zgodą przedsiębiorcy. Naturalnym byłoby przekazywanie tych informacji nowoczesnymi środkami komunikacji.

2. Uwagi branży leasingowej

2.1. Postulujemy wprowadzenie możliwości zawierania umowy leasingu, obok formy pisemnej, również w formie dokumentowej w rozumieniu art. 772 k.c., czyli także w formie elektronicznej bez konieczności posiadania podpisu elektronicznego weryfikowanego za pomocą kwalifikowanego

certyfikatu w rozumieniu ustawy o podpisie elektronicznym. Przy tej okazji proponujemy także rozszerzyć przepisy Kodeksu Cywilnego, w części dotyczącej przedmiotu umowy leasingu, o dobra niematerialne takie jak oprogramowanie. Obecna definicja umowy leasingu w Kodeksie Cywilnym ograniczona jest jedynie do rzeczy, które w rozumieniu kodeksu cywilnego stanowią wyłącznie przedmioty materialne, a co za tym idzie nie obejmują np. programów komputerowych.

Zmiany w Kodeksie cywilnym z zakresie umowy leasingu	
Stan obecny - problemy	<p>1. Obecnie obowiązującą formą dla zawarcia umowy leasingu jest forma pisemna pod rygorem nieważności (art. 709² k.c.). Pod tym względem uregulowanie umowy leasingu w kodeksie cywilnym jest wyjątkowo rygorystyczne na tle pozostałych umów nazwanych, które jeżeli już wymagają formy pisemnej to tylko do celów dowodowych. Leasing należy do kategorii zaledwie kilku umów w kodeksie cywilnym, które przewidują wymóg formy pisemnej pod rygorem nieważności, wśród których można wymienić np.:</p> <ul style="list-style-type: none"> a. umowę wykonawcy z podwykonawcą o roboty budowlane (art. 647¹ § 2 k.c.). b. umowę podwykonawcy z dalszymi podwykonawcami o roboty budowlane (art. 647¹ § 3 k.c.). <p>We współczesnej gospodarce opartej na szybkim obrocie dóbr i usług, konieczność zachowania formy pisemnej stanowi dużą niedogodność dla przedsiębiorców, którzy stanowią większość podmiotów zawierających umowy leasingu. Wysoki stopień informatyzacji współczesnych przedsiębiorstw doprowadził do sytuacji, w której forma pisemna przy zawieraniu umów staje się zjawiskiem coraz bardziej anachronicznym. Obecna regulacja jest z perspektywy rozwoju rynku leasingu niepraktyczna i uciążliwa, bowiem forma pisemna na rynku finansowym zastępowana jest coraz częściej różnymi formami elektronicznej wymiany danych. Dla przykładu 8 września 2016 r. wejdzie w życie wprowadzona niedawną nowelizacją (Dz.U. 2015 poz. 1311) do kodeksu cywilnego nowa forma dokumentowa (art. 77² k.c.), którą kodeks rozumie jako „oświadczenie woli w postaci nośnika informacji, który umożliwia zapoznanie się z jej treścią, w sposób umożliwiający ustalenie osoby składającej oświadczenie”. Wraz z wejściem w życie nowelizacji dojdzie też do zmiany formy zawierania umowy pożyczki z pisemnej na dokumentową. Poza tym, już w obecnie obowiązującym stanie prawnym umowa kredytu, a także inne umowy przewidziane w prawie bankowym, mogą być zawierane w formie elektronicznej (art. 7 ust 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe t.j.</p>

	<p>Dz. U. 2015 poz. 128). Podobnie art. 43 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. 2015 poz. 1844) stanowi, że dokumenty związane z zawieraniem i wykonywaniem umów ubezpieczenia mogą być sporządzane w postaci elektronicznej, jeżeli będą w sposób należyty utworzone, utrwalone, przechowywane i zabezpieczone. Utrzymanie zatem formy pisemnej pod rygorem nieważności dla umowy leasingu jest w dzisiejszych realiach anachroniczne i staje się coraz większą niedogodnością praktyczną (skoro leasing nie stanowi umowy bardziej skomplikowanej niż umowy przewidziane w Prawie bankowym czy w ustawie o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej).</p> <p>2. Wraz z wprowadzeniem zmian dotyczących formy umowy leasingu zasadne będzie również rozszerzenie przepisów dotyczących umowy leasingu na przedmioty niematerialne takie jak oprogramowanie. Obecna definicja umowy leasingu ograniczona jest jedynie do rzeczy, które w rozumieniu kodeksu cywilnego stanowią wyłącznie przedmioty materialne, a co za tym idzie nie obejmują np. programów komputerowych. Umowy analogiczne do umowy leasingu, których przedmiotem jest oprogramowanie, występują obecnie na rynku i cieszą się coraz większą popularnością. Brak ich uregulowania prowadzi często do problemów z ich odpowiednią kwalifikacją na gruncie rozmaitych przepisów, w tym przepisów dotyczących prawa cywilnego, podatkowego oraz własności intelektualnej. Stąd koniecznym wydaje się uzupełnienie regulacji leasingu w Kodeksie cywilnym o odpowiednie uregulowanie możliwości zawierania umów leasingu dot. praw, w szczególności praw na dobrach niematerialnych.</p>
Cel zmian	<p>1. Celem zmian formy umowy leasingu jest ułatwienie przedsiębiorcom zawierania umowy leasingu poprzez wykorzystanie istniejących instytucji prawa cywilnego dotyczących formy czynności prawnych. Wspomniane</p>

	<p>rozwiązanie ma na celu umożliwienie zawierania umowy leasingu w formie dokumentowej, która obejmuje m. in.:</p> <ol style="list-style-type: none"> a. Wymianę informatycznych nośników danych, b. Korespondencję e-mail, c. Strony internetowe, d. Telefaks, e. SMS <p>Możliwość szybszego i sprawniejszego zawierania umów leasingu odciąży leasingodawców (finansujących) oraz leasingobiorców (korzystających) od szeregu problemów związanych z koniecznością zachowania tradycyjnej formy pisemnej. Liberalizacja formy umowy leasingu może przełożyć się na poprawę kondycji rynku i gospodarki poprzez zwiększenie dostępności do usług leasingu. Ponadto, przyczyniłaby się również do zwiększenia poziomu cyfryzacji polskiej gospodarki, który pozostaje wciąż stosunkowo niski na tle innych państw Unii Europejskiej¹.</p> <p>2. Celem wprowadzenia odesłania dotyczącego odpowiedniego stosowania przepisów umowy leasingu do przepisów leasingu przedmiotów niematerialnych, w tym oprogramowania, jest zwiększenia bezpieczeństwa obrotu. Obecnie tzw. „umowy leasingu” oprogramowania zawierane są na różnej zasadzie i tylko wobec niektórych można stosować przepisy dotyczące umów leasingu. Z tego względu klasyfikacja powyższych umów na gruncie prawa cywilnego, prawa podatkowego oraz prawa własności intelektualnej może powodować trudności. Wprowadzenie odpowiedniego uregulowania do kodeksu umożliwiłoby rozwój rynku leasingu oprogramowania, co w dalszej perspektywie może przyczynić się do rozwoju usług e-gospodarki. Stanowią one wciąż stosunkowo niewielką część polskiego PKB, która według szacunków Deloitte wyniesie w 2016 r. 5% PKB (Deloitte, UPC, 2013, Cyfrowa Przyszłość Polski²). Ustawowe uregulowanie leasingu oprogramowanie może istotnie przyczynić się do zwiększenia liczby zawieranych tego rodzaju umów, a co za tym idzie powiększy udział usług elektronicznych w tworzeniu polskiego PKB.</p>
Propozycje zmian	<p>1. Wprowadzenie możliwości zawierania umowy leasingu obok formy pisemnej, również w formie dokumentowej w rozumieniu art. 77² k.c., czyli w postaci dokumentu, w sposób umożliwiający ustalenie osoby składającej</p>

	<p>oświadczenie. W rozumieniu znówelizowanych przepisów kodeksu cywilnego dokumentem jest również nośnik informacji umożliwiający zapoznanie się z jej treścią, co oznacza otwarcie drogi do zawierania umów w formie elektronicznej bez konieczności posiadania podpisu elektronicznego weryfikowanego za pomocą kwalifikowanego certyfikatu w rozumieniu ustawy o podpisie elektronicznym.</p> <p>Wraz ze zmianą art. 709² k.c. konieczna będzie również zmiana innych przepisów odnoszących się do formy czynności prawnych związanych z umową leasingu, z formy pisemnej na formę dokumentową. Dotyczy to :</p> <p>a. art. 709¹¹ k.c. (wypowiedzenie umowy leasingu), który wymaga formy pisemnej dla upomnienia leasingobiorcy (korzystającego) przez leasingodawcę (finansującego) w przypadku, w którym leasingobiorca narusza swoje umowne obowiązki.</p> <p>b. art. 709¹³ k.c. (zwłoka leasingobiorcy), który ustanawia dla leasingodawcy wymóg pisemnej formy wyznaczenia dodatkowego terminu w przypadku zwłoki z zapłatą raty przez leasingobiorcę.</p> <p>2. Dodanie paragrafu 2 w art. 709¹ k.c., który stanowiłby, iż do leasingu praw, w szczególności praw na dobrach niematerialnych, przepisy Tytułu XVII¹ Księgi Trzeciej Kodeksu cywilnego stosuje się odpowiednio.</p>
<p>Rozwiązania na świecie (jeżeli znamy)</p>	<p>1. W wielu krajach Unii Europejskiej leasing nie jest umową uregulowaną ustawowo, aczkolwiek stosują się do niej ogólne przepisy dotyczące zawierania umów. Naszym zdaniem na szczególną uwagę zasługują rozwiązania istniejące w:</p> <p>a. prawie niemieckim, gdzie istnieje forma tekstowa, która stała się dla naszego ustawodawcy pierwowzorem wprowadzonej formy dokumentowej. Do jej zachowania wystarczy „śląd pisemny”, pozwalający na określenie osoby składającej oświadczenie woli (np. e-mail lub telefaks) – § 126b BGB.</p> <p>b. prawie hiszpańskim, gdzie zgodnie z hiszpańską ustawą z 11 lipca 2002 r. o usługach społeczeństwa informacyjnego i handlu elektronicznym (LSSICE), jeżeli ustawa wymaga dla ważności formy pisemnej ten wymóg należy uznać za spełniony, jeżeli została zachowana forma elektroniczna (art. 23 ust. 1 LSSICE).</p>

¹ Zob. (Raport Polityka Insight „Czas na przyspieszenie – cyfryzacja gospodarki Polski”) <http://zasoby.politykainsight.pl/politykainsight.pl/public/Czas-na-przyspieszenie--Cyfryzacja-gospodarki-Polski.pdf>

² <http://it-manager.pl/cyfrowa-przyszlosc-polski/>

	<p>c. prawie angielskim, w którym nie wymaga się do zawarcia umowy leasingu jakiegokolwiek formy szczególnej. Niemniej, nawet forma pisemna jest definiowana szerzej niż w prawie polskim, stanowiąc, że forma pisemna obejmuje wszystkie sposoby przedstawiania i odtwarzania słów w widocznej formie – Ustawa Interpretacyjna 1978 (The Interpretation Act 1978).</p>
--	---

1.1. Dowody rejestracyjne³

³ Akty prawne obowiązujące: Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym - tj. Dz. U. z 2012 poz. 1137; Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 22 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości opłat za wydanie dowodu rejestracyjnego, pozwolenia czasowego i tablic (tablicy) rejestracyjnych pojazdów - tj. Dz. U. z 2003 nr 230 poz. 2302; Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 22 lipca 2002 r. w sprawie rejestracji i oznaczania pojazdów- tj. Dz. U. z 2014 poz.152; Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 czerwca 2014 r. w sprawie centralnej ewidencji pojazdów - tj. Dz. U. z 2014 poz.816; Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 3 grudnia 2004 r. w sprawie warunków dystrybucji blankietów dowodów rejestracyjnych, pozwoleń czasowych i nalepek kontrolnych - tj. Dz. U. z 2004 nr 267 poz. 2658; Rozporządzenie Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 20 kwietnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie rejestracji i oznaczania pojazdów - tj. Dz. U. z 2006 nr 70 poz. 489. Akty oczekujące: Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 9 maja 2016 r. w sprawie wysokości opłat za wydanie dowodu rejestracyjnego, pozwolenia czasowego, tablic (tablicy) rejestracyjnych i nalepki kontrolnej oraz ich wtórników (wejście w życie od 1 stycznia 2017 r.) - Dz. U. z 2016 poz. 689; Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 22 marca 2016 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych czynności organów w sprawach związanych z dopuszczeniem pojazdu do ruchu oraz wzorów dokumentów w tych sprawach (wejście w życie od 1 stycznia 2017 r.) - Dz. U. z 2016 poz. 488; Rozporządzenie Ministra Cyfryzacji z dnia 30 marca 2016 r. w sprawie katalogu danych gromadzonych w centralnej ewidencji pojazdów wtórników (wejście w życie od 1 stycznia 2017 r.) - Dz. U. 2016 poz. 430; Rozporządzenie Ministra Cyfryzacji z dnia 23 marca 2016 r. w sprawie zakresu danych udostępnianych podmiotom obowiązany do przekazywania danych do centralnej ewidencji pojazdów (wejście w życie od 1 stycznia 2017 r.) - Dz.U. z 2016 poz. 413; Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9 listopada 2015 r. w sprawie opłaty za udostępnienie danych z centralnej ewidencji pojazdów (wejście w życie od 1 stycznia 2017 r.) - Dz.U. z 2015 poz. 1937.

Postulatem Konfederacji jest likwidacja tymczasowych dowodów rejestracyjnych i wydawanie od razu dowodów stałych. Alternatywnie postulatem Konfederacji jest składanie przez firmę leasingodawcy oświadczenia o zniszczeniu tymczasowego dowodu rejestracyjnego po tym, gdy w ewidencji zostanie uwidocznione wydanie dowodu stałego.

Opis problemu

Procedura zwrotu czasowego dowodu rejestracyjnego wymaga zatrzymania pojazdu klienta na czas koniecznej wymiany na dowód stały. To powoduje wymierne straty po stronie klientów, którzy wykorzystują pojazdy w celach komercyjnych. Minimum to możliwość zniszczenia dowodu tymczasowego przez firmę właściciela pojazdu (leasingodawcy) bez konieczności zwrotu (sytuacja podobna jak w przypadku kart kredytowych, które są przesyłane przez banki na adres właściciela bez konieczności zwrotu poprzedniej, której termin ważności upływa). Za rozwiązanie optymalne uważamy zastąpienia dokumentów drukowanych - e-dokumentami w postaci elektronicznej.

Stan prawny

Aktualny stan prawny nie przewiduje – i nie zakłada go także rozległa nowelizacja przepisów po dniu 1 stycznia 2017 roku – wydawania dowodów rejestracyjnych w innej postaci, niż obecna.

Według aktualnego stanu prawnego zgodnie z art. 80a i następne Ustawy o ruchu drogowym prowadzona jest centralna ewidencja pojazdów (CEP). W ewidencji tej uwzględnia się m.in. datę pierwszej rejestracji, termin badania technicznego, serię i numer dowodu rejestracyjnego albo pozwolenia czasowego oraz datę ich wydania (art. 80b ust. 1 pkt 2). Wydanie dowodu stałego skutkuje utratą mocy pozwolenia czasowego.

Podobne rozwiązania zostaną wprowadzone od dnia 1 stycznia 2017 roku zintegrowanej Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców (CEPIK).

W tej sytuacji wprowadzenie adnotacji do ewidencji o wydaniu stałego dowodu rejestracyjnego umożliwiłoby procedurę unicestwiania czasowych dowodów rejestracyjnych przez użytkowników, skoro dla statusu prawnego i tak decydujące znaczenie ma stan określony w CEPIK.

W tym zakresie konieczna byłaby zmiana art. 74 ust. 5 ustawy Prawo o ruchu drogowym przewidującego zwrot czasowego dowodu rejestracyjnego do organu który je wydał. Rozwiązanie takie nie zmniejszyłoby bezpieczeństwa obrotu w sytuacji, gdy właściwa informacja na temat statusu prawnego pojazdu wynikać z centralnej ewidencji pojazdów (bądź do prowadzonej do dnia 31 grudnia 2016 roku bądź w zmienionych zakresie po tej dacie). Ta deregulacja nie musi oznaczać uszczuplenia dochodów Państwa wskutek stosownego określenia opłat.

Rozwiązaniem optymalnym będzie całkowita cyfryzacja dokumentów, także innych niż dowód rejestracyjny, wymaganych od kierowcy (np. certyfikat ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, świadectwo homologacji instalacji gazowej) wraz z zagwarantowaniem elektronicznego dostępu do baz danych, w tym dotyczących terminowości i aktualizacji przeglądów i badań technicznych. Tu również należy wskazać, iż jedyną podstawą określenia statusu prawnego pojazdu w szerokim znaczeniu jest ewidencja, stąd też jakiegokolwiek dokumenty papierowe docelowo winny mieć jedynie znaczenie informacyjne.

1.2. Wymierzanie kar za naruszanie przepisów w ruchu drogowym⁴

Postulatem Konfederacji jest w pierwszej kolejności wprowadzenie elektronicznych mandatów oraz umożliwienie firmom wynajmującym i leasingującym pojazdy dostępu do elektronicznych baz dedykowanych dla poszczególnych podmiotów uprawnionych w celu efektywniejszego (tańszego i szybkiego) zarządzania identyfikacją sprawców wykroczeń i powiadomienia stron, w tym Policji/jednostek administracji.

Opis problemu

W omawianym zakresie podstawowym problemem, z punktu widzenia firm leasingowych, jest udział w procedurze identyfikacji kierowców w przypadku nakładania mandatów na podstawie rejestracji fotograficznej. W takim przypadku o zdarzeniu drogowym pisemnie (listem poleconym) informowany jest właściciel pojazdu, czyli – w przypadku leasingu operacyjnego (wynajmu krótkoterminowego) firma, która następnie, zgodnie z obowiązującymi przepisami, zobowiązana jest przez policję do wskazania zarejestrowanego na zdjęciu sprawcy wykroczenia. Firma leasingowa przesyła wówczas informację wraz

⁴ Akty prawne obowiązujące: Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 czerwca 2014 r. w sprawie centralnej ewidencji pojazdów - tj. Dz. U. z 2014 poz. 816; Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie sposobu, trybu i terminów przekazania danych do centralnej ewidencji kierowców - tj. Dz. U. z 2015 poz. 904. Akty oczekujące: Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 maja 2015 r. w sprawie opłaty ewidencyjnej stanowiącej przychód Funduszu - Centralna Ewidencja Pojazdów i Kierowców (wejście w życie 18 maja 2015 r., 1 stycznia 2017 r.) - Dz.U. 2015 poz. 681; Rozporządzenie Ministra Cyfryzacji z dnia 29 marca 2016 r. w sprawie katalogu danych gromadzonych w centralnej ewidencji kierowców (wejście w życie od 1 stycznia 2017 r.) - Dz.U. 2016 poz. 427; Rozporządzenie Ministra Cyfryzacji z dnia 29 marca 2016 r. w sprawie wyjaśniania niezgodności w danych zgromadzonych w centralnej ewidencji kierowców (wejście w życie od 1 stycznia 2017 r.) - Dz.U. 2016 poz. 426; Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9 listopada 2015 r. w sprawie opłaty za udostępnienie danych z centralnej ewidencji kierowców (wejście w życie od 1 stycznia 2017 r.) - Dz.U. 2015 poz. 1933; Rozporządzenie Ministra Cyfryzacji z dnia 30 marca 2016 r. w sprawie wymagań technicznych i jakościowych w zakresie standardów przesyłanych danych do centralnej ewidencji kierowców (wejście w życie od 1 stycznia 2017 r.) - Dz.U. 2016 poz. 429; Rozporządzenie Ministra Cyfryzacji z dnia 23 marca 2016 r. w sprawie zakresu danych udostępnianych podmiotom obowiązującym do przekazywania danych do centralnej ewidencji kierowców (wejście w życie od 1 stycznia 2017 r.) - Dz.U. 2016 poz. 412.

ze zdjęciem pojazdu do firmy leasingobiorcy. Tak procedura opóźnia w sposób znaczący procedurę nakładania mandatu i osłabia egzekucję kar.

Stan prawny

Aktualny stan prawny przewiduje prowadzenie ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego w ramach centralnej ewidencji kierowców. Wpisywany jest do niej kierowca, który naruszył przepisy ruchu drogowego, o ile jest obywatelem polskim lub posiada kartę pobytu, oraz wskazuje się naruszenie, którego się dopuścił i liczbę posiadanych przez niego punktów karnych. Informacje o wpisach do ewidencji może uzyskać osoba, której wpis dotyczy lub inne podmioty, wskazane w ustawie Prawo o ruchu drogowym. Ewidencję prowadzi właściwy komendant Policji, i to Policja ma do ewidencji stały dostęp. Wśród wymienionych uprawnionych do dostępu podmiotów znajdują się przede wszystkim te, które pełnią funkcje publiczne.

Stan prawny po dniu 1 stycznia 2017 roku przewiduje wprowadzenie w ramach CEPiK ewidencji kierowców (art. 100 aa ust. 4 pkt 12) m.in. gromadzenie informacji na temat wykroczeń i przestępstw stanowiących naruszenie przepisów ruchu drogowego i przypisanych im punktach. Nie mniej, z uwagi na zasady dostępu do ewidencji oraz z uwagi na to, że procedura wyjaśniająca zostaje wszczęta zanim dochodzi do przypisania wykroczenia, korzystanie z CEPiK nie stanowi postulowanego rozwiązania problemu nawet, gdyby można było ustalić szczególne uprawnienie firmy leasingującej do pozyskiwania informacji z takiej ewidencji.

Rozwiązaniem wydaje się być przede wszystkim uproszczenie obiegu korespondencji z Policją oraz urealnienie zasad traktowania w tym zakresie firm leasingowych. Z treści danych zawartych w CEPiK wynika bowiem czy właścicielem samochodu jest firma leasingowa. Na tej podstawie Policja powinna kierować zapytanie na dedykowany mail wyznaczony przez firmę leasingową do komunikacji z Policją w sprawie mandatów opartych na rejestracji fotograficznej.

Kwestia ta mogłaby być uregulowana w Prawie o ruchu drogowym w rozdziale dotyczącym centralnej ewidencji kierowców, aczkolwiek wskazać należy, iż kwestia szczególnych reguł dotyczących mandatów wymierzanych na podstawie rejestracji fotograficznej nie jest uregulowana szczegółowo poza Kodeksem wykroczeń. W tej kwestii należałoby rozważyć zawarcie ramowego porozumienia Związku z Komendą Główną Policji, podjęte działania bowiem w oczywisty sposób stoją w interesie publicznym.

1.3. Zapewnienie firmom leasingowym dostępu do baz danych zawierających informacje o fałszywych lub skradzionych dokumentach tożsamości⁵

⁵ Akty prawne obowiązujące: Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym - tj. Dz. U. z 2012 poz. 1137; Ustawa z dnia 11 lutego 2016 r. o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw – tj. Dz. U. z 2016 poz. 266; Ustawa z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami - tj. Dz. U. z 2016 poz. 627.

Opis problemu

Jest to kwestia wpływająca na bezpieczeństwo prowadzonego biznesu (wyłudzenia i przywłaszczenia wynajmowanych aut). Celem jest zapewnienie firmom leasingującym oraz wynajmującym samochody krótkoterminowo możliwości dostępu do baz danych Policji / MSWiA, zawierających informacje o fałszywych dokumentach tożsamości.

Obecny stan prawny

W obecnym stanie prawnym firmy leasingujące i wynajmujące samochody nie dysponują żadną podstawą prawną motywującą uzyskanie od Policji informacji o skradzionych dowodach osobistych.

2. Propozycje zmian w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (t. j. Dz.U. z 2014 r. poz. 1015)

Konfederacja Lewiatan postuluje zmianę formy zawarcia umowy pomiędzy BIG a wierzycielem oraz rezygnacji z wymogu wysłania wezwania do zapłaty listem poleconym lub doręczenia do rąk własnych w następujących artykułach ustawy:

Art. 12 ustawy – dotyczy obowiązku zawarcia umowy z BIG przez wierzyciela na piśmie pod rygorem nieważności – co do zasady wymóg ten wydaje się mieć wyłącznie związek z możliwością prawidłowego uwierzytelnienia podmiotu, który ma mieć możliwość weryfikacji w BIG konsumentów (art. 22 ust. 3 ustawy) i dopisywania informacji gospodarczych o dłużnikach niepłacących zobowiązań jak również wywiązujących się z zobowiązań (art. 14 – 18 ustawy). Uwzględniając aktualne możliwości technologiczne cel taki mógłby być także zrealizowany w przypadku umów zawieranych w formie elektronicznej. Biura z własnej inicjatywy dążą bowiem do prawidłowego zidentyfikowania podmiotu korzystającego z ich usług, gdyż na podstawie art. 51 ustawy biura ponoszą odpowiedzialność karną za ujawnianie nieprawdziwych informacji gospodarczych

Art. 14 ust. 1 pkt 3, art. 15 ust. 1 pkt 3 i art. 16 ust. 1 pkt 2 ustawy – przepisy te wskazują na konieczność wysłania wezwania do zapłaty listem poleconym lub doręczenia do rąk własnych – sugerowana jest zmiana dopuszczająca inne formy doręczenia dłużnikowi wezwania z ostrzeżeniem o zamiarze udostępnienia informacji o niezapłaconym zobowiązaniu w BIG np. w formie elektronicznej na wskazany przez dłużnika adres e-mail np. w sytuacjach, gdy odpowiednie klauzule informacyjne wierzyciel zawrze w umowie z dłużnikiem.

3. Propozycje zmian w ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz.U.2015.1844 z dnia 2015.11.10)

- 3.1.** Przeredagowanie brzmienia art. 38 ust. 6 oraz art. 39 w zakresie w jakim wymagane jest żądanie posiadania pisemnej zgody ubezpieczonego na pozyskanie danych wrażliwych (medycznych) od podmiotów wykonujących działalność leczniczą, NFZ czy innych zakładów ubezpieczeń. Takie rozwiązanie będzie spójne z podejściem przyjętym do przetwarzania danych wrażliwych w unijnym Rozporządzeniu 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE,
- 3.2.** Rekomendujemy przeformułowanie brzmienia art. 17 ust. 2, art. 20 ust. 2-4, 6, art. 22 ust. 1, 5, 24 ust. 2, art. 29 ust. 1. Zmiana polegałaby na przyjęciu domyślnej formy elektronicznej przekazywania konkretnych informacji, zaś na piśmie wyłącznie na wyraźne żądanie. Skutkiem byłoby odwrócenie obecnego brzmienia, gdzie forma pisemna jest domyślna, a elektroniczna może być stosowana za zgodą.
- 3.3.** Wnioskujemy także o zmianę w art. 29 ust. 4 i 5 poprzez zastąpienie formy pisemnej elektroniczną i ewentualnie dodanie prawa wyboru formy kontaktu na etapie postępowania roszczeniowego.
- 3.4.** Analogicznie wnioskujemy o odejście od wymogu pisemności w ramach prezentacji wyników ankiety adekwatności i związanych z tym wymogów składania oświadczeń w formie pisemnej, o której mowa w art. 21 ust. 4. Rekomendowane byłoby przyjęcie domyślnie formy elektronicznej, chyba że ubezpieczający wskaże wyraźnie inną preferowaną formę.

3. Wprowadzenie elektronicznego i bezgotówkowego systemu zwrotu podatku podróżnym.

Obowiązujące przepisy ustawy o VAT ograniczają wprowadzenie elektronicznego i bezgotówkowego systemu zwrotu podatku podróżnym (*tax free for tourists*) w Polsce. Obecnie polska usługa *tax free* to skomplikowany papierowy dokument, papierowy paragon dołączany do dokumentu, wypłaty podatku tylko w polskich złotych i w praktyce tylko w gotówce. W kilku krajach Unii (w Azji od dawna) działają już elektroniczne, w pełni zintegrowane systemy *tax free* (integracja systemu celnego, sprzedawców i firm pośredniczących). Jest to nie tylko tańsze i wygodniejsze ale również bezpieczniejsze dla podmiotów świadczących usługę, podróżnych i administracji podatkowej. Taki system jest łatwiejszy do weryfikacji, uniemożliwia fałszowanie potwierdzeń eksportu czy danych na dokumentach. Według naszej wiedzy dowolność w wyborze formy i terminu rozliczeń między stronami transakcji jest standardem, a Polska jest w tej kwestii wyjątkiem.

Jedną z propozycji Paperless, wskazanej w założeniach „małej” deregulacji e-gospodarki w Polsce są elektroniczne zaświadczenia lub oświadczenia zamiast zaświadczeń. Zaświadczenie ministra finansów

z art. 127 pkt 8 ustawy o VAT jest przykładem ograniczenia ustawowego wdrożenia takiej propozycji w usłudze tax free for tourists. Obecne procedury zaświadczenia dla pośrednika tax free opierają się głównie na dokumentacji papierowej, wymagają wielu pieczętek i podpisów. Wymagane jest m.in. każdorazowe uzyskanie papierowego zaświadczenia z Urzędu Skarbowego, z ZUS o niezaleganiu ze składakami, z KRS o niekaralności zarządu, z banku i Urzędu Skarbowego o kaucji gwarancyjnej. Wszystkie te dokumenty składane są we wniosku do MF. Papierowe zaświadczenie Ministerstwa Finansów wydawane jest jako ważne „do dnia...”, co jest sprzeczne z Ordynacją Podatkową, na którą MF się w swoim zaświadczeniu powołuje. Poniżej zaznaczamy przepisy ustawy o VAT, które są sprzeczne z ideą *Paperless Cashless*.

Rozdział 6

System zwrotu podatku podróżnym

Art. 126. 1. *Osoby fizyczne niemające stałego miejsca zamieszkania na terytorium Unii Europejskiej, zwane dalej "podróżnymi", mają prawo do otrzymania zwrotu podatku zapłaconego przy nabyciu towarów na terytorium kraju, które w stanie nienaruszonym zostały wywiezione przez nie poza terytorium Unii Europejskiej w bagażu osobistym podróżnego, z zastrzeżeniem ust. 3 oraz art. 127 i 128.*

2. Stałe miejsce zamieszkania, o którym mowa w ust. 1, ustala się na podstawie paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość.

(...)

Uzasadnienie

W paszportach nie ma miejsca zamieszkania, podróżni nie muszą mieć ze sobą innych dokumentów podróżując do UE. Ten punkt powinien zostać usunięty lub rozszerzony o ustalenie miejsca zamieszkania na podstawie oświadczenia podróżnego. Dodatkowo ten punkt uniemożliwia wykorzystanie danych zarejestrowanych elektronicznie przez podróżnego w systemie sprzedawcy. Literalnie wymaga aby sprzedawca sprawdził dokument co można zrobić tylko osobiście.

Art. 127. 1. *Zwrot podatku, o którym mowa w art. 126 ust. 1, przysługuje w przypadku zakupu towarów u podatników, zwanych dalej "sprzedawcami", którzy:*

- 1) są zarejestrowani jako podatnicy podatku oraz*
- 2) prowadzą ewidencję obrotu i kwot podatku należnego przy zastosowaniu kas rejestrujących, oraz*
- 3) zawarli umowy w sprawie zwrotu podatku przynajmniej z jednym z podmiotów, o których mowa w ust. 8.*

2. Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się w przypadku, gdy sprzedawca dokonuje zwrotu podatku podróżnemu.

3. ⁽³⁸⁷⁾ Sprzedawcami nie mogą być podatnicy, u których sprzedaż jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9.

4. Sprzedawcy są obowiązani:

- 1) poinformować naczelnika urzędu skarbowego na piśmie, że są sprzedawcami;
- 2) zapewnić podróżnym pisemną informację o zasadach zwrotu podatku w czterech językach: polskim, angielskim, niemieckim i rosyjskim;

Uzasadnienie:

Ten ustęp powinien zostać usunięty, gdyż wkracza w operacyjną i marketingową sferę działalności sprzedawcy. Określenie ‘pisemną informację’ jest niejednoznaczne i nieprecyzyjne. Wymóg informacji dla podróżnych w czterech językach narzuconych ustawowo nie został zniesiony po wejściu Polski do UE. Od maja 2004 r. np. podróżni z Niemiec nie są uprawnieni do otrzymania zwrotu podatku za zakupy dokonane w Polsce, podobnie jak inni mieszkańcy UE. Klientami usługi tax free w Polsce są podróżni spoza UE czyli posługujący się różnymi językami. Język, w jakim sprzedawcy informują klientów o ofercie swojego sklepu, nie powinien być narzucony ustawą o VAT. Jego wybór zależy od lokalizacji sklepu i jego konkretnej sytuacji rynkowej.

- 3) oznaczyć punkty sprzedaży znakiem informującym podróżnych o możliwości zakupu w tych punktach towarów, od których przysługuje zwrot podatku;
- 4) poinformować naczelnika urzędu skarbowego o miejscu, gdzie podróżny dokonujący u nich zakupu towarów może odebrać podatek, oraz z kim mają zawarte umowy o zwrot podatku, i przedłożyć kopie tych umów.

5. Zwrot podatku podróżnym jest dokonywany w złotych przez sprzedawcę lub przez podmioty, których przedmiotem działalności jest dokonywanie zwrotu, o którym mowa w art. 126 ust. 1. Zwrot podatku jest dokonywany w formie wypłaty gotówkowej lub polecenia przelewu, czeku rozrachunkowego lub karty płatniczej.

(...)

Uzasadnienie

Ten ustęp w praktyce uniemożliwia dokonywanie zwrotów VAT bezgotówkowo. Powinien zostać usunięty w całości lub zmieniony w następujący sposób. „Zwrot podatku podróżnym jest dokonywany przez sprzedawcę lub przez podmioty, których przedmiotem działalności jest dokonywanie zwrotu, o którym mowa w art. 126 ust. 1.”. Narzucanie waluty i formy rozliczeń między sprzedawcami, pośrednikami i podróżnymi nie ma racjonalnego uzasadnienia a bardzo przeszkadza w praktyce. Przy dokonywaniu zakupu tax free nie ma specjalnych warunków co do formy, waluta i terminu płatności za towar. Ograniczenia przy zwrocie podatku (niezależnie od waluty wypłaty ostatecznie rozliczanej na

polskie złote tak jak wszystkie operacje) są nie więc uzasadnione.

Art. 128. 1. Zwrot podatku może być dokonany, jeżeli podróżny wywiózł zakupiony towar poza terytorium Unii Europejskiej nie później niż w ostatnim dniu trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonał zakupu.

2. Podstawą do dokonania zwrotu podatku jest przedstawienie przez podróżnego dokumentu wystawionego przez sprzedawcę, na którym urząd celny potwierdził stemplem zaopatrzonym w numerator wywóz towarów. Do dokumentu powinien być przymocowany wystawiony przez sprzedawcę paragon z kasy rejestrującej, o której mowa w art. 111 ust. 1.

Uzasadnienie

Ustęp 2 stanowi przeszkodę w rozwijaniu elektronicznego systemu potwierdzeń wywozu towaru i generalnie w rozwijaniu elektronicznej wersji usługi tax free, działającej z powodzeniem w kilku państwach EU. Wszystkie transakcje tax free, których wywóz z UE następuje na polskiej granicy, są rejestrowane w Systemie Informatycznym Służby Celnej „Zwrot VAT dla Podróżnych”. Papierowy dokument (na innym nie dałoby się przystawić stempla ani do niego dołączyć paragonu) z dołączonym papierowym paragonem to dublowanie informacji pierwotnie dostępnych w systemach informatycznych. Wystarczyłoby skrócone brzmienie tego punktu „Podstawą do dokonania zwrotu podatku jest potwierdzenie przez urząd celny wywozu towarów, których sprzedaż była podstawą do wystawienia dokumentu przez sprzedawcę.”

3. ⁽³⁸⁸⁾ *Urząd celny potwierdza wywóz towaru na dokumencie, o którym mowa w ust. 2, po sprawdzeniu zgodności danych dotyczących podróżnego zawartych w tym dokumencie z danymi zawartymi w przedstawionym paszporcie lub innym dokumencie stwierdzającym tożsamość.*

Uzasadnienie:

Sugerujemy usunięcie jak wyżej „...na dokumencie, o którym mowa w ust. 2”

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do potwierdzania wywozu z terytorium Unii Europejskiej towarów nabytych przez podróżnego na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju.

5. W przypadku gdy podróżny opuszcza terytorium Unii Europejskiej z terytorium państwa członkowskiego innego niż terytorium kraju, zwrot podatku przysługuje, jeżeli dokument, o którym mowa w ust. 2, został potwierdzony przez urząd celny, przez który towary zostały wywiezione z terytorium Unii Europejskiej.

Uzasadnienie:

Sugerowana zmiana części punktu „...jeżeli dokument, o którym mowa w ust. 2,...” na „...jeżeli wywóz towarów...”

6. Sprzedawcy oraz podmioty, o których mowa w art. 127 ust. 5, dokonujący zwrotu podatku podróznemu mają prawo do pobrania od podróznego prowizji od zwracanej kwoty podatku.

7. Rozliczenia między podmiotem, który dokonał zwrotu, a sprzedawcą towaru regulują zawarte przez nich umowy.

Uzasadnienie

Sugerujemy usunięcie tego punktu jako zbędnego. Jego brzmienie jest pokłosiem pierwotnej wersji (z 1998r.) przepisów o tax free, kiedy zwrot miał być rozliczany bezpośrednio między firmą pośredniczącą i urzędem skarbowym. Ta wersja została odrzucona natomiast punkt o rozliczeniach pozostał.

Art. 129. 1. *Do dostawy towarów, od których dokonano zwrotu podatku podróznemu, sprzedawca stosuje stawkę podatku 0%, pod warunkiem że:*

- 1) *spełnił warunki, o których mowa w art. 127 ust. 4 pkt 1 i 4, oraz*
- 2) *przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy otrzymał dokument określony w art. 128 ust. 2, zawierający potwierdzenie wywozu tych towarów poza terytorium Unii Europejskiej;*

Uzasadnienie:

Sugerujemy usunięcie części punktu „... określony w art. 128 ust.2..” oraz zastąpienie „...zawierający potwierdzenie wywozu..” sformułowaniem „... oraz potwierdzenie wywozu...”.

- 3) *posiada dokumenty, określone odrębnymi przepisami, potwierdzające dokonanie zwrotu kwoty tego podatku - w przypadku gdy zwrot podatku został dokonany w formie polecenia przelewu, czeku rozrachunkowego lub karty płatniczej.*

Uzasadnienie:

Sugerujemy usunięcie tego punktu. Wskazany przepis jest nieprecyzyjny i niepotrzebnie ingeruje w kwestie uregulowane innymi przepisami, do przestrzegania których są zobowiązani zarówno sprzedawcy jak firmy pośredniczące. W praktyce uniemożliwia on zwroty bezgotówkowe z powodu wątpliwości związanych z właściwą formą tego dokumentowania, ustaleniem waluty (czy waluta przelewu czy otrzymana przez podróznego?) i momentu zwrotu (wysłanie przelewu czy otrzymanie kwoty zwrotu przez podróznego? Co zrobić w przypadku nieskutecznych płatności?) To stwarza ryzyko zakwestionowania transakcji tax free w przypadku kontroli podatkowej. Podróźni spoza UE podróżują po całej Europie, dokonują zakupów tax free u różnych sprzedawców i na różne kwoty, posiadają rachunki bankowe i karty w różnych walutach. Termin, waluta i forma zwrotu podatku powinny pozostawać w gestii uczestników transakcji tax free tak

jak w przypadku innych rozliczeń handlowych. Podróźni oczekują zwrotu podatku za zakupy dokonane w Polsce wg takich samych zasad jakie obowiązują w innych krajach UE. Uzależnienie prawa sprzedawcy do zastosowania stawki 0% do transakcji tax free od udokumentowania zwrotu podatku wykracza poza wymogi wynikające z Dyrektywy UE, ingeruje w swobodę zawierania umów między podmiotami świadczącymi usługę tax free i jej odbiorcami. Jednocześnie obecnie obowiązujące przepisy nie uzależniają prawa sprzedawcy do zastosowania stawki 0% od udokumentowania zwrotu podatku firmie pośredniczącej (do transakcji od których zwrotu podróźnemu dokonała w imieniu sprzedawcy firma pośrednicząca) niezależnie od tego, w jakiej formie dokonano zwrotu podróźnemu.

2. Otrzymanie przez podatnika dokumentu potwierdzającego wywóz towaru poza terytorium Unii Europejskiej w terminie późniejszym niż określony w ust. 1 pkt 2, nie później jednak niż przed upływem 10 miesięcy, licząc od końca miesiąca, w którym dokonano dostawy, upoważnia podatnika do dokonania korekty podatku należnego od tej dostawy w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w którym podatnik otrzymał ten dokument.

I. Wyeliminowanie barier związanych z elektroniczną archiwizacją dokumentacji

W zakresie inicjatyw związanych z elektroniczną archiwizacją dokumentacji zwracamy uwagę na trwające prace nad projektem założeń projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku ze skróceniem okresu przechowywania akt pracowniczych oraz ich elektroniczną (nr ZD5 w Wykazie Prac Legislacyjnych Rady Ministrów).

Kwestia ograniczenia obowiązków pracodawców w zakresie prowadzenia i przechowywania dokumentacji pracowniczej w formie papierowej ma kluczowe znaczenie dla zmniejszenia kosztów działania pracodawców.

Konfederacja Lewiatan wyraża nadzieję, iż w ramach ww. prac uda się ograniczyć obowiązki pracodawców w zakresie prowadzenia i przechowywania dokumentacji pracowniczej w formie papierowej. Przepisy nakładają na pracodawcę obowiązek prowadzenia i przechowywania dokumentacji pracowniczej w szczegółowo określonych warunkach, przez okres 50 lat. Spełnienie tego obowiązku pociąga za sobą wysokie koszty i utrudnienia lokalowe, natomiast niedopełnienie go pociąga za sobą sankcję w postaci grzywny w wysokości od 1.000 do 30.000 zł. Zmiana przepisów powinna umożliwić archiwizację dokumentacji pracowniczej w formie elektronicznej.

II. Wprowadzenie jednolitej elektronicznej deklaracji na podatek od nieruchomości

LEWIATAN

Postulujemy przyspieszenie procesu informatyzacji obsługi i rozliczania podatku od nieruchomości. Oczekiwany, zwłaszcza przez przedsiębiorców prowadzących działalność na terenie więcej niż jednej gminy, jest wprowadzenie wzoru jednolitej deklaracji na podatek od nieruchomości (technicznie nie wydaje się to problemem, nie musiałyby być wbrew pozorom nadmiernie rozbudowana) oraz centralnej bazy stawek. Byłoby to duże ułatwienie i uporządkowanie – dziś niejednokrotnie nie można na stronach internetowych gmin znaleźć informacji o stawkach, wzorach itp. Centralizacja znacząco ułatwiłaby funkcjonowanie przedsiębiorcom, także zdejmując z gmin to – przecież zupełnie techniczne – zadanie. Nadal oczywiście zachowywałyby one dzisiejszą autonomię w zakresie budowania stawek, zwolnień itp.

Propozycje formularza deklaracji oraz załącznika do deklaracji przedstawiamy poniżej.

1. Identyfikator podatkowy NIP / PESEL <small>(niepotrzebne skreślić)</small> składającego deklarację	
☐ NIP _____	☐ PESEL _____

PN-1

DEKLARACJA NA PODATEK OD NIERUCHOMOŚCI NA ROK PODATKOWY

2. Rok _____

Formularz przeznaczony jest dla:

- osób prawnych, jednostek organizacyjnych oraz spółek niemających osobowości prawnej będących (1) właścicielami nieruchomości lub obiektów budowlanych, (2) posiadaczami samoistnymi nieruchomości lub obiektów budowlanych, (3) użytkownikami wieczystymi gruntów, (4) posiadaczami nieruchomości lub ich części albo obiektów budowlanych lub ich części stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego,
- osób fizycznych będących współwłaścicielami lub współposiadaczami nieruchomości lub obiektów budowlanych wraz z osobami prawnymi lub z jednostkami organizacyjnymi lub ze spółkami niemającymi osobowości prawnej, z wyjątkiem osób tworzących wspólnotę mieszkaniową.

Podstawa prawna: art. 6 ust. 9-11 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”.

Termin składania: do 31 stycznia danego roku podatkowego, a jeżeli obowiązek podatkowy powstał po tym dniu – w terminie 14 dni od dnia zaistnienia okoliczności uzasadniającej powstanie tego obowiązku.

Miejsce składania: wójt (burmistrz, prezydent miasta) właściwy ze względu na miejsce położenia przedmiotów opodatkowania.

A. MIEJSCE I CEL SKŁADANIA DEKLARACJI

3. Wójt (burmistrz, prezydent miasta), do którego adresowana jest deklaracja

4. Cel złożenia deklaracji (zaznaczyć właściwy kwadrat)

1. złożenie deklaracji 2. korekta deklaracji

B. DANE SKŁADAJĄCEGO DEKLARACJĘ

* - dotyczy składających deklarację niebędących osobami fizycznymi ** - dotyczy składających deklarację będących osobami fizycznymi

B.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

5. Rodzaj składającego deklarację (zaznaczyć właściwy kwadrat)

1. osoba fizyczna 2. osoba prawna 3. jednostka organizacyjna 4. spółka niemająca osobowości prawnej

6. Nazwa pełna / Nazwisko, pierwsze imię**

7. Numer identyfikacyjny REGON* / PESEL**

8. Numer KRS*

9. Rodzaj przeważającej działalności (kod PKD)

B.2. ADRES SIEDZIBY* / ADRES ZAMIESZKANIA**

10. Kraj

11. Województwo

12. Powiat

13. Gmina

14. Ulica

15. Nr domu

16. Nr lokalu

17. Miejscowość

18. Kod pocztowy

19. Poczta

B.3. ADRES DO KORESPONDENCJI

Pozycje od 20 do 29 należy wypełnić tylko wówczas, gdy adres do korespondencji jest inny niż adres siedziby / adres zamieszkania

20. Kraj

21. Województwo

22. Powiat

23. Gmina

24. Ulica

25. Nr domu

26. Nr lokalu

27. Miejscowość

28. Kod pocztowy

29. Poczta

C. DANE DOTYCZĄCE PRZEDMIOTÓW OPODATKOWANIA NIEPODLEGAJĄCYCH ZWOLNIENIU

C.1. POWIERZCHNIA GRUNTÓW

	Podstawa opodatkowania w m ² / ha	Stawka podatku zł, gr	Kwota podatku zł, gr
1. Grunty związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków	30. _____ m ²	31. _____	32. _____
2. Grunty pod jeziorami, zajęte na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrownie wodne (z dokładnością do czterech miejsc po przecinku)	33. _____ ha	34. _____	35. _____

3. Pozostałe grunty, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizację pożytku publicznego	36.	37.	38.
	m ²		
4. Inne rodzaje gruntów niż wymienione w pkt 1-3 powyżej, dla których rada gminy określiła odrębne stawki podatku (w poz. 39 i 40 należy wpisać odpowiednio sumy; podstawy opodatkowania i kwot podatku wykazane w poz. 49 i poz. 50 Załącznika PN-1/B do niniejszej deklaracji)	39.		40.
	m ²		

C.2. POWIERZCHNIA BUDYNKÓW LUB ICH CZĘŚCI

		Podstawa opodatkowania w m ²	Stawka podatku zł, gr	Kwota podatku zł, gr
1. Budynki mieszkalne - ogółem		40.	41.	42.
w tym na kondygnacjach o wysokości:				
- od 1,40 do 2,20 m (należy podać 50% powierzchni)	43.	m ²		
- powyżej 2.20 m	44.	m ²		
2. Budynki związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz budynki mieszkalne lub ich części zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej - ogółem		45.	46.	47.
w tym na kondygnacjach o wysokości:				
- od 1,40 do 2,20 m (należy podać 50% powierzchni)	48.	m ²		
- powyżej 2.20 m	49.	m ²		
3. Budynki zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym – ogółem		50.	51.	52.
w tym na kondygnacjach o wysokości:				
- od 1,40 do 2,20 m (należy podać 50% powierzchni)	53.	m ²		
- powyżej 2.20 m	54.	m ²		
4. Budynki związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej zajęte przez podmioty udzielające tych świadczeń - ogółem		55.	56.	57.
w tym na kondygnacjach o wysokości:				
- od 1,40 do 2,20 m (należy podać 50% powierzchni)	58.	m ²		
- powyżej 2.20 m	59.	m ²		
5. Budynki pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizację pożytku publicznego		60.	61.	62.
w tym na kondygnacjach o wysokości:				
- od 1,40 do 2,20 m (należy podać 50% powierzchni)	63.	m ²		
- powyżej 2.20 m	64.	m ²		
6. Inne rodzaje budynków niż wymienione w pkt 1-5 powyżej, dla których rada gminy określiła odrębne stawki podatku (w poz. 65 i 66 należy wpisać odpowiednio sumy; podstawy opodatkowania i kwot podatku wykazane w poz. 81 i poz. 82 Załącznika PN-1/B do niniejszej deklaracji)		65.		66.
		m ²		

C.3. WARTOŚĆ BUDOWLI LUB ICH CZĘŚCI ZWIĄZANYCH Z PROWADZENIEM DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ

		Podstawa opodatkowania w zł z dokładnością do 1 zł	Stawka podatku	Kwota podatku zł, gr
1. Budowle		67.	68.	69.
		zł	%	
2. Szczególne rodzaje budowli, dla których rada gminy określiła odrębne stawki podatku (w poz. 70 i 71 należy wpisać odpowiednio sumy; podstawy opodatkowania i kwot podatku wykazane w poz. 98 i poz. 99 Załącznika PN-1/B do niniejszej deklaracji)		70.		71.
		zł		

D. ŁĄCZNA KWOTA PODATKU

Kwota podatku (w pełnych zł) (suma kwot z pozycji 32, 35, 38, 40, 42, 47, 52, 57, 62, 66, 69 i 71)		72.				
		zł				
Raty w poszczególnych miesiącach (w pełnych zł)	I	II	III	IV	V	VI
	73.	74.	75.	76.	77.	78.
	VII	VIII	IX	X	XI	XII
	79.	80.	81.	82.	83.	84.

E. INFORMACJA O ZAŁĄCZNIKACH

85. Załącznik PN-1/B składany (zaznaczyć właściwy kwadrat)	☐ tak ☐ nie
--	---

F. OŚWIADCZENIE I PODPIS PODATNIKA / PEŁNOMOCNIKA

Oświadczam, że są mi znane przepisy Kodeksu karnego skarbowego o odpowiedzialności za podanie danych niezgodnych z rzeczywistością	
86. Podpis podatnika	87. Imię i nazwisko oraz podpis pełnomocnika

1. Identyfikator podatkowy NIP / PESEL (niepotrzeżone skreślić) składającego deklarację

NIP _____ PESEL _____

PN-1/B

**ZAŁĄCZNIK DO DEKLARACJI NA PODATEK OD NIERUCHOMOŚCI
NA ROK PODATKOWY**

2. Rok _____

Załącznik do deklaracji PN-1

B. DANE SKŁADAJĄCEGO DEKLARACJĘ
* - dotyczy składających deklarację niebędących osobami fizycznymi ** - dotyczy składających deklarację będących osobami fizycznymi

B.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

3. Rodzaj składającego deklarację (zaznaczyć właściwy kwadrat)

1. osoba fizyczna 2. osoba prawna 3. jednostka organizacyjna 4. spółka niemająca osobowości prawnej

4. Nazwa pełna* / Nazwisko, pierwsze imię**

5. Numer identyfikacyjny REGON* / PESEL**

6. Numer KRS*

7. Rodzaj przeważającej działalności (kod PKD)

B.2. ADRES SIEDZIBY* / ADRES ZAMIESZKANIA**

8. Kraj

9. Województwo

10. Powiat

11. Gmina

12. Ulica

13. Nr domu

14. Nr lokalu

15. Miejscowość

16. Kod pocztowy

17. Poczta

B.3. ADRES DO KORESPONDENCJI
Pozycje od 18 do 27 należy wypełnić tylko wówczas, gdy adres do korespondencji jest inny niż adres siedziby / adres zamieszkania

18. Kraj

19. Województwo

20. Powiat

21. Gmina

22. Ulica

23. Nr domu

24. Nr lokalu

25. Miejscowość

26. Kod pocztowy

27. Poczta

G. DANE DOTYCZĄCE PRZEDMIOTÓW OPODATKOWANIA NIEPODLEGAJĄCYCH ZWOLNIENIU

G.1. POWIERZCHNIA GRUNTÓW (INNYCH NIŻ WYMIENIONE W PKT 1-3 CZĘŚCI C.1 DEKLARACJI PN-1), DLA KTÓRYCH RADA GMINY OKREŚLIŁA ODREBNE STAWKI PODATKU

Wskazanie rodzaju gruntu	Podstawa opodatkowania w m ²	Stawka podatku		Kwota podatku	
		zł	gr	zł	gr
1.	28. m ²	29.		30.	
2.	31. m ²	32.		33.	
3.	34. m ²	35.		36.	
4.	37. m ²	38.		39.	
5.	40. m ²	41.		42.	
6.	43. m ²	44.		45.	
7.	46. m ²	47.		48.	
Łączna podstawa opodatkowania (powierzchnia gruntów) wskazana w pkt 1-7 (suma powierzchni z poz. 28, 31, 34, 37, 40, 43 i 46)		49. m ²	Łączna kwota podatku od gruntów wskazanych w pkt 1-7 (suma kwot z poz. 30, 33, 36, 39, 42, 45 i 48)		50.

G.2. POWIERZCHNIA BUDYNKÓW LUB ICH CZĘŚCI (INNYCH NIŻ WYMIENIONE W PKT 1-5 CZĘŚCI C.2 DEKLARACJI PN-1), DLA KTÓRYCH RADA GMINY OKREŚLIŁA ODREBNE STAWKI PODATKU

Wskazanie rodzaju budynków	Podstawa opodatkowania w m ² (przy czym w przypadku kondygnacji o wysokości od 1,40 do 2,20 m należy podać 50% powierzchni)	Stawka podatku	Kwota podatku
		zł, gr	zł, gr
1.	51. m ²	52.	53.
2.	54. m ²	55.	56.
3.	57. m ²	58.	59.
4.	60. m ²	61.	62.
5.	63. m ²	64.	65.
6.	66. m ²	67.	68.
7.	69. m ²	70.	71.
8.	72. m ²	73.	74.
9.	75. m ²	76.	77.
10.	78. m ²	79.	80.
	Łączna podstawa opodatkowania (powierzchnia budynków) wskazana w pkt 1-10 (suma powierzchni z poz. 51, 54, 57, 60, 63, 66, 69, 72, 75 i 78) m ²	81. m ²	Łączna kwota podatku od budynków wskazanych w pkt 1-10 (suma kwot z poz. 53, 56, 59, 62, 65, 68, 71, 74, 77 i 80)

C.3. WARTOŚĆ BUDOWLI LUB ICH CZĘŚCI ZWIĄZANYCH Z PROWADZENIEM DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ (INNYCH NIŻ WYMIENIONE W PKT 1 CZĘŚCI C.3 DEKLARACJI PN-1), DLA KTÓRYCH RADA GMINY OKREŚLIŁA ODREBNE STAWKI PODATKU

Wskazanie rodzaju budowli	Podstawa opodatkowania w zł z dokładnością do 1 zł	Stawka podatku	Kwota podatku
		zł	zł, gr
1.	83. zł	84. %	85.
2.	86. zł	87. %	88.
3.	89. zł	90. %	91.
4.	92. zł	93. %	94.
5.	95. zł	96. %	97.
	Łączna podstawa opodatkowania wskazana w pkt 1-5 (suma kwot z poz. 83, 86, 89, 92 i 95) zł	98. zł	Łączna kwota podatku od budowli wskazanych w pkt 1-5 (suma kwot z poz. 85, 88, 91, 94 i 97) zł

***Konfederacja Lewiatan, Warszawa, 12.08.2016r.
KL/340/166/1072/MP/2016***